

Arrest

nr. 240 518 van 7 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HEUSEQUIN
Beheerstraat 44
8500 Kortrijk

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. HEUSEQUIN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Eritrese nationaliteit en bent u een orthodoxe christen van Tigrinyaorigine. U bent geboren op X 1995 te X, niuszoba Emni Hayli, zoba Debub.

U beëindigde uw 12e graad in Sawa in het jaar 2015. In plaats van als soldaat aan de slag te gaan, vertrok u naar huis om uw familie te helpen bij de landbouw. Twee maanden nadat u naar huis was teruggekeerd, werd bekend bij uw oversten dat u gedeserteerd had.

Toen u door hen werd gezocht, probeerde u in juli 2015 een eerste keer het land te verlaten. Tijdens uw vlucht werd u door een tiental militairen gearresteerd in het dorp Kisad Eka. U werd naar de militaire gevangenis van Enda Gergis gebracht, waar u drie dagen verbleef. Vervolgens werd u naar een andere militaire gevangenis in Mendefera gebracht, waar u een week verbleef. Daarna bleef u tien dagen in Hal Hale. Uiteindelijk verbleef u één nacht in Mai Edaga alvorens bijna zes maanden in Mai Seraw te worden vastgehouden. Tijdens uw aanhouding zijn de militairen van uw eenheid een drietal keer langs uw vader geweest in uw thuisdorp Adi Gebru. Na uw aanhouding werd u toegewezen aan eenheid 13 die in Midfa Walta gestationeerd was. U ontsnapte na een week. U ging vervolgens naar Asmara waar u nog gedurende vier maanden bij uw oom woonde. U heeft uw land eind 2016 illegaal verlaten via Ethiopië. Vervolgens kwam u richting Europa via Soedan en Libië. U kwam aan in Italië in januari 2018, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Vervolgens ging u in juni 2018 naar Frankrijk om uiteindelijk op 27 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen.

Ter staving van uw verzoek dient u een kopie van de identiteitskaarten van uw ouders in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, **reisroutes**, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw beide persoonlijke onderhouds uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p. 2; CGVS II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, niet betwist kan worden. Doch wordt benadrukt dat dit feit los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht wordt opgemerkt dat u allerminst aannemelijk maakt dat u Eritrea op illegale wijze heeft verlaten. Uw verklaringen betreffende uw reisweg na uw grensovergang naar Ethiopië worden namelijk gekenmerkt door grove tegenstrijdigheden. Aangezien aan deze reisweg na de grensovergang geen geloof kan worden gehecht, wordt ook de geloofwaardigheid van uw illegale vlucht in het algemeen in twijfel getrokken.

Zo spreekt u zich om te beginnen meermaals tegen over het tijdstip van uw tweede en laatste vluchtpoging uit Eritrea. Zo verklaarde u in eerste orde bij de DVZ dat u tijdens de **laatste maanden van 2015** uit Eritrea was vertrokken (DVZ verklaring, vraag 37). Eenmaal op het CGVS geeft u echter nog enkele andere versies van de feiten weer. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u in de **elfde of twaalfde maand van 2016** uit Eritrea bent kunnen vertrekken (CGVS I, p. 9). Hoewel u tijdens uw tweede onderhoud aanvankelijk deze datum herhaalt, verklaart u later dat u **begin 2016** een tweede poging heeft ondernomen (CGVS II, p. 13). U geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat u de vorige keer augustus had gezegd. U wederom geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij de DVZ en op het CGVS, antwoordt u dat augustus ook de elfde of twaalfde maand kan betekenen (CGVS II, p. 13). Deze verklaring houdt evenwel geen steek. U opnieuw geconfronteerd met uw verschillende verklaringen over de datum van uw vertrek uit Eritrea, antwoordt u dat er vele zaken verkeerd zijn opgeschreven tijdens het eerste interview en dat u veel fouten in de vragen heeft gevonden aangezien deze niet in chronologische volgorde werden gesteld (CGVS II, p. 13). Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdige verklaringen betreffende de datum van uw vertrek uit uw land van herkomst. Zo wordt opgemerkt dat de medewerker van het CGVS op geen enkele wijze baat zou hebben bij het foutief noteren van uw antwoorden. Voor zover uw bewering dat de vragen niet in chronologische volgorde werden gesteld, zou dit u geenszins moeten weerhouden van het afleggen van correcte verklaringen, wat in casu niet het geval is. Zo sprak u zich niet enkel tegen met uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, maar ook met uw verklaringen bij de DVZ en zelfs met uw verklaringen in hetzelfde tweede persoonlijk onderhoud. Bijgevolg houdt uw verklaring geen steek. U heeft overigens nergens problemen aangehaald met uw tolk. Zo gaf u ook telkens aan in het begin van het persoonlijk onderhoud de tolk goed te begrijpen en bevestigde u dit telkens op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS I, p. 2, 14; CGVS II, p. 2, 13). Bijgevolg blijven deze tegenstrijdigheden standhouden. Gegeven het feit dat u zich reeds in die mate tegenspreekt over uw vertrek uit Eritrea, maakt dat er reeds zware twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw illegale vlucht in zijn geheel.

Het ongeloofwaardig karakter van uw illegale vlucht uit Eritrea wordt verder bevestigd door de volgende ongerijmdheden in uw verklaringen.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS dat u, eenmaal u de Eritrees-Ethiopische grens was overgestoken, in het dorp Adi Berbere aankwam en u daar Ethiopische soldaten tegenkwam. Ze gaven u te eten en te drinken en u werd meegenomen naar een kamp (CGVS I, p. 13). Deze verklaring valt echter niet te rijmen met uw verklaring hierover tijdens uw tweede onderhoud. Zo verklaart u dat u, toen u in Ethiopië aankwam, u in het huis van een man bent blijven slapen en dat hij u de dag nadien naar de Ethiopische soldaten heeft gebracht.

De soldaten bevonden zich op een half uur van het dorp (CGVS II, p. 7). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze verklaringen, antwoordt u dat u zelf op de deur van de man heeft geklopt, dat u daar bent blijven slapen en dat u de volgende dag naar de soldaten bent gegaan (CGVS II, p. 11). Het vasthouden aan één versie van de feiten is evenwel geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw illegale vlucht uit Eritrea.

Voorts spreekt u zich ook tegen over de duur van uw verblijf op verschillende plaatsen in Ethiopië en Soedan.

Na uw verblijf in Endabaguna werd u overgebracht naar het vluchtelingenkamp van Hintsats. Ook hierover zijn uw verklaringen tegenstrijdig. Bij de DVZ verklaarde u enerzijds dat u ongeveer **één jaar in Hintsats** was gebleven (DVZ verklaring, vraag 37). Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u daar **4 à 5 weken** bent verbleven alvorens naar Soedan te zijn vertrokken (CGVS I, p. 14). Deze verklaring valt echter niet te rijmen met uw eerdere verklaring bij de DVZ noch met uw volgende verklaring tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS. Daar verklaart u met name dat u **5 à 6 maanden in Hintsats** bent verbleven (CGVS II, p. 8). U geconfronteerd met deze drie versies van uw verblijfsduur in Hintsats, antwoordt u dat u daar zeker enkele maanden bent geweest en dat er misschien fouten zijn gebeurd bij het opschrijven van uw verklaringen (CGVS II, p. 11). U nogmaals geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen en u gewezen op de impact hiervan op uw uiteindelijke beslissing, antwoordt u dat u daar 5 of 6 maanden bent gebleven en dat uw laatste versie de correcte is (CGVS II, p. 11). Deze verklaringen zijn wederom niet afdoende. Voor wat betreft het verkeerd opschrijven van uw verklaringen, wordt verwezen naar bovenstaande argumentatie (cf. supra). Bijgevolg houdt deze tegenstrijdigheid stand en wordt het geloofwaardig karakter van uw illegale vlucht verder ondermijnd.

U verklaart dat u na uw verblijf in Hintsats naar Soedan bent vertrokken. Bij de DVZ verklaarde u dat in januari 2017 aankwam in Soedan, dat u **twee dagen in Hajer** bij een smokkelaar bent verbleven en dat u daarna gedurende **vijf maanden bij een smokkelaar in Khartoum** heeft gewoond (DVZ verklaring, vraag 37). Opnieuw is deze verklaring strijdig met uw volgende verklaringen hierover op het CGVS. Zo verklaarde u op uw eerste onderhoud dat u **één week in Soedan** bent verbleven (CGVS I, p. 14). U hiermee geconfronteerd, antwoordde u dat daar echt maar één week bent gebleven en ontkent u dat u bij de DVZ had verklaard 5 maanden bij een smokkelaar te zijn gebleven (CGVS I, p. 14). Het ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid, waardoor deze blijft standhouden. Vervolgens spreekt u zich een tweede maal tegen in uw tweede onderhoud op het CGVS. Daar verklaart u namelijk dat u ongeveer **twee weken in Soedan** bent geweest (CGVS II, p. 9). U weet ditmaal overigens ook niet waar u in Soedan verbleef. Nog even later zegt u dat u één of twee weken op één plaats bent gebleven en dat u daarna één of twee weken in een stad bent verbleven (CGVS II, p. 9). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat dit een probleem van de tolk kan zijn of een probleem met het foutief opschrijven van uw verklaringen. U verklaart dat de vragen tijdens uw eerste onderhoud minder gedetailleerd waren en dat u tijdens uw tweede onderhoud de waarheid heeft verteld. U zegt uiteindelijk dat u wat gestresseerd was tijdens het eerste onderhoud (CGVS II, p. 12). Deze verklaringen zijn evenwel niet afdoende voor het afleggen van dergelijke tegenstrijdige verklaringen betreffende uw verblijfsduur in Soedan (cf. supra). Hoewel begrip wordt opgebracht voor uw situatie en het niet onlogisch is om tijdens een interview op het CGVS enige vorm van stress te ervaren, zou dit u echter niet mogen hinderen in het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen. de vastgestelde verschillen in uw opeenvolgende verklaringen betreffen daarbij geen details.

Gegeven de zoveelste tegenstrijdigheid over uw reisweg, stelt het CGVS zich grote vragen bij de geloofwaardigheid ervan. Gegeven bovenstaande bent u er niet in geslaagd om uw illegale vlucht uit Eritrea aannemelijk te maken. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw reisweg na uw grensovergang naar Ethiopië, kan er namelijk evenmin geloof worden gehecht aan uw effectieve illegale vertrek uit Eritrea.

Bijgevolg bent u er evenmin in geslaagd om uw vrees voor vervolging jegens Eritrea in deze context aannemelijk te maken. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u niet de waarheid heeft gesproken, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke wedervaren in Eritrea en de manier waarop u Eritrea heeft verlaten. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw levensomstandigheden en uw feitelijke vlucht uit Eritrea kan niet genoeg benadrukt worden.

Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS werd u nochtans verschillende malen uitdrukkelijk geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen niet geloofwaardig werden bevonden, en werd u meermaals aangespoord om de waarheid te vertellen (CGVS II, p. 11-13). U bleef echter bij uw verklaringen. Ook de door u neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande analyse wijzigen. Zo hebben de kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders louter betrekking op hun persoonsgegevens, meer niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1.1. Verzoeker informeert vooreerst dat hij niet werd bijgestaan door een raadsman. Ondanks contact met een raadsman in september 2019 heeft verzoeker zich niet kunnen voorbereiden op het persoonlijk onderhoud. *"Verzoeker werpt geen procedurefouten op, maar vraagt [de Raad] wel om bij de beoordeling ten gronde rekening te houden met het gemis aan bijstand van een advocaat voor en tijdens de interviews."*

Verzoeker verwijst naar de leefomstandigheden en militaire dictatuur met constante schending van mensenrechten in Eritrea. Verwijzende naar informatie en rapporten over Eritrea betoogt hij dat het bijzonder moeilijk is om legaal het land te kunnen verlaten met behulp van een 'exit visum' voor de categorie van personen waartoe verzoeker behoort. Verzoeker benadrukt dat hij aan de hand van gedetailleerde verklaringen aannemelijk heeft gemaakt dat hij verplicht werd om in het leger te gaan. Verzoeker stelt dat, ook al had hij toch toestemming gekregen hebben van de Eritrese autoriteiten om het land te verlaten, dergelijke 'exit visa' slechts voor één maand geldig zijn en hij al jaren lang niet meer in Eritrea is geweest. *"Ongeacht het traject dat verzoeker al dan niet heeft afgelegd sinds zijn vertrek uit Eritrea, kan er m.a.w. geen enkele redelijke twijfel over bestaan dat hij illegaal het land verlaten heeft."*

"Indien verzoeker terugkeert naar Eritrea, zijn er slechts twee opties. In het beste geval, zal hij een 'tijdelijke' gevangenisstraf ondergaan en nadien naar het leger teruggestuurd worden. In het slechtste geval, zal hij nooit de gevangenis verlaten."

Verzoeker stelt verder dat de afkomst uit Eritrea het belangrijkste criterium is en dat de bestreden beslissing louter gebaseerd is op enkele tegenstrijdige verklaringen die verzoeker zou hebben afgelegd over het reistraject. Verzoeker benadrukt dat hij verder heel gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn leven in het land van herkomst. De verscheidene tegenstrijdigheden zijn te wijten aan de onduidelijke vragen en verwarring, mede veroorzaakt door de protection officer en hij poogt in het verzoekschrift de tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker stelt dat hij nergens in het eerste onderhoud op het CGVS heeft gemeld dat hij begin 2016 effectief is vertrokken en dat hij enkel heeft verklaard dat hij begin 2016 werd gearresteerd en gevangengenomen, na de eerste poging om het land te verlaten. Verzoeker betwist de tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd met betrekking tot de gebeurtenissen net na oversteek met de grens van Ethiopië. Verzoeker verwijst naar de gedetailleerde verklaringen over het vluchtelingenkamp Hintsats.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Documenten: identiteitskaart ouders, doopcertificaat en bewijs onderwijs verzoeker

3. Briefwisseling tussen begeleider mevr. Miet ESPRIT en mtr. Matthieu LYS

4. HUMAN RIGHTS WATCH, "World report 2020 : Eritrea" (bron: <https://www.hrw.org/worldreport/2020/country-chapters/eritrea>)

5. FREEDOM HOUSE, "Freedom in the world: 2015", p 20 (bron:

https://freedomhouse.org/sites/default/files/01152015_FIW_2015_final.pdf)

6. HOME OFFICE (IAGCI), "Country Information and Guidance. Eritrea: Illegal Exit", September 2015 (bron: <https://www.refworld.org/pdfid/561f46eb4.pdf>)".

2.1.3. Verweerder voegt volgende stukken bij de replieknota:

"i) EASO, "Eritrea National service, exit, and return", september 2019.

ii) EASO, "Eritrea Country Focus", mei 2015."

3. Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

3.2.1. De bestreden beslissing stelt onder meer inzake de medewerkingsplicht:

"In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient."

3.2.2. Artikel 48/6, § 1, eerste tot derde lid van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan." (De Raad onderlijnt)

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de "identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken" in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een "negatieve indicatie" met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas. Te dezen blijkt uit verzoekers verklaringen en de bestreden beslissing dat niet betwist kan worden dat verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft.

In het kader van de op verzoeker rustende medewerkingsplicht wordt tijdens de gehoren van verzoeker terecht de nadruk gelegd op zijn reisroute en eerdere plaatsen van verblijf. Verweerder heeft verzoeker blijkens de gehoorverslagen herhaaldelijk en op correcte wijze ingelicht dienaangaande waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoekers verklaringen - waarin geen problemen omtrent de vertolking vast te stellen zijn - inzake zijn reisroute een aantal discrepanties bevatten. Deze verschillen in verklaringen blijken voornamelijk betrekking te hebben op de tijdsduur van een aantal plaatsen waar verzoeker zou hebben verbleven nadat hij Eritrea verliet maar niet op de reisroute *an sich*.

Artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de identiteit of nationaliteit de kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming; het ontbreken van een bewijs inzake identiteit of nationaliteit vormt immers een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid. Uit voormeld artikel kan echter niet afgeleid worden dat het bewijs en geloofwaardigheid inzake de tijdsduur van de reisroute en eerdere plaatsen van verblijf, buiten het land van herkomst, kernelementen zijn - zoals identiteit en nationaliteit - die een negatieve indicatie kunnen vormen met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas. De (tegenstrijdige verklaringen inzake) tijdsduur van de reisroute en eerdere plaatsen van verblijf buiten het land van herkomst kunnen een aanduiding vormen voor het profiel van een verzoeker om internationale bescherming maar zijn *in casu* geen sluitend bewijs voor een legaal vertrek. Hierbij voegt zich de verklaring van verweerder in de replieknota waar deze stelt dat "*Verweerder beaamt dat uit de informatie neergelegd door de verzoekende partij als informatie die werd gevoegd in de bijlage blijkt dat legaal vertrekken uit Eritrea niet evident is*".

De gehoren van verweerder hebben in hoofdzaak betrekking op het onderzoek naar de Eritrese nationaliteit, achtergrond en familie van verzoeker. Aan een kernelement van verzoekers procedure, *in casu* verzoekers nationaliteit, wordt blijkens de bestreden beslissing niet getwijfeld.

Verzoekers verweer en uitleg in het verzoekschrift mede in acht genomen, zijn de motiveringen in de bestreden beslissing aangaande de discrepanties inzake de doorgebrachte tijd op een aantal plaatsen tijdens zijn route naar België onvoldoende om verzoekers algehele geloofwaardigheid, conform artikel 48/6, 1, eerste tot derde lid, in vraag te stellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 februari 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS